

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/39/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412010033
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6412010033.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Alojza Palaja, v trestnej veci obžalovanej U. V., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. júna 2016, o odvolaní obžalovanej, proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 14.12.2015 sp.zn. 2T/9/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej U. V. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 14.12.2015 sp.zn. 2T/9/2012 bola obžalovaná U. V. uznaná vinnou zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

predstierajúc vedomosť a súhlas R. M., nar. XX.XX.XXXX na prevod nehnuteľností a to: pozemkov parcelné číslo CKN XXXX - zastavaná plocha a nádvorie - 109 m², parcelné číslo CKN XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie - 38 m², parcelné číslo CKN XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie - 291 m², parcelné číslo CKN XXX/X - záhrada - 294 m² a rodinného domu súpisné číslo XXX na parcele číslo CKN XXX/X v k.ú. K., dňa 26.08.2010 v Žarnovici zabezpečila uzavretie kúpnej zmluvy na uvedené nehnuteľnosti medzi predávajúcou - R. M. a kupujúcim L. L., hoci pri predchádzajúcich stretnutiach s R. M. tvrdila, že na nehnuteľnosti bude zriadené záložné právo v prospech L. L. len na dobu splatenia úveru, ktorý jej v jeho mene ponúkla za podmienky, že R. M. podpíše predložené doklady, ktoré táto dňa 26.08.2010 aj skutočne na Notárskom úrade v Žarnovici podpísala v domnení, že ide o zmluvu o zriadení záložného práva, o čom ju obžalovaná uistila využívajúc to, že R. M. nevie čítať a písať a až následne na Správe katastra K. R. M. zistila, že v skutočnosti podpísala kúpnu zmluvu, ktorou previedla uvedené nehnuteľnosti do vlastníctva L. L. za kúpnu cenu 12.000 Eur, ktorá bola značne podhodnotená, lebo podľa znaleckého posudku mali nehnuteľnosti hodnotu 58.200,- Eur, čím bola R. M. spôsobená škoda 46.200 Eur.

Za to jej bol uložený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere troch rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1,2 Tr. zák. súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a zároveň jej uložil probačný dohľad, pričom ustanovil skúšobnú dobu na päť rokov. Podľa § 51 ods. 2,4 písm. e) Tr. zák. súd obžalovanej uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedniť poškodeným. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených, R. M., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., H. F. č. XXX/XX, E. M. nar. XX.XX.XXXX v O. V., okres K., trvale bytom K., H. F. č. XXX/XX a L. M. nar. XX.XX.XXXX v O. V., okres K., trvale bytom K., H. F. č. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie obžalovaná U. V.. V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že s rozhodnutím súdu prvého

stupňa sa nestotožňuje. V úvodnej časti odvolania zopakovala výpoveď z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania a poukázala na kúpnopredajnú zmluvu, týkajúcu sa nehnuteľnosti. Dodala, že v zmluve boli uvedené všetky podmienky, týkajúce sa vystaňovania z nehnuteľnosti poškodenými, pričom im bol uložený termín približne mesiac a pol po podpise zmluvy, aby sa vystaňovali. Z jej strany bol poškodeným poskytnutý čas na hľadanie si nového bývania, avšak týždeň pred vystaňovaním jej poškodená M. staršia povedala, že sťahovať sa nebudú, nakoľko ju navštívil svedok F. s ďalšou osobou, ktorý jej uviedol, že aj na ňom bol spáchaný podvod. Zdôraznila, že svedok F. bol jej priateľom, s ktorým sa stretávala po dobu 8 rokov, v roku 2008 sa rozišli, pričom od tej doby uvedený svedok neustále na ňu podáva trestné oznámenia a vyhľadáva aj ľudí, ktorých následne nahovára, aby na ňu podali trestné oznámenie.

Zdôraznila, že s poškodenou sa nikdy nerozprávali o pôžičke, resp. o záložnom práve, ale vždy to bolo len o predaji domu. Samotná poškodená staršia súrila uzavretie kúpnej zmluvy, nakoľko bola naplánovaná dražba ich domu zo strany Smart Capitalu a pokiaľ poškodení následne rozprávajú o pôžičke, splátkových kalendároch a záložnom práve, túto vec si vymysleli a poprípade ich na to nahovoril svedok F.. Poznamenala, že samotní poškodení trvali na predaji domu, pretože bola za nimi zamestnankyňa Smart Capitalu a uviedla im, že dom ide do dražby. Nie si je teda vedomá toho, že by akýmkoľvek spôsobom poškodených podviedla, resp. uviedla do omylu, alebo akýmkoľvek iným spôsobom poškodila. V ďalšej časti odvolania poukázala na výpoveď svedka L. F., ktorý na ňu podal niekoľko desiatok trestných oznámení, pričom väčšina bola odmietnutá, ktorý vo svojej výpovedi uvádzal, že svedkyňa G. bola na ňu veľmi nahnevaná, pretože mala spraviť nejaký podvod s domom v K. a obrať negramotných Rómov o dom, pričom tieto vedomosti mala mať od svedkyňi E., ktorá sa zase tieto skutočnosti dozvedela od svedka M.. Uvedené skutočnosti ale poprel samotný svedok M..

Okrem toho svedok L. uviedol vo výpovedi, že jednoznačne M. uvádzal to isté, čo ona, t.j., že má záujem kúpiť ich dom, ktorý si bol aj prezrieť, pričom s M. sa bavil len o kúpe domu. Uvedený svedok tiež potvrdil, že vyplatil po jednaní so svedkyňou I. zo Smart Capitalu sumu 9.580,46 Eur ako dlžobu M. a zvyšok kúpnej ceny odovzdal predávajúcej v aute.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok X., ktorý uviedol, že poškodených nepozná a dodal, že v minulosti zháňal rodinný dom, bol sa pozrieť aj na rodinný dom poškodených, ktorý bol na predaj a išlo jednoznačne o dom M.. Nepamätal si však čas, kedy to presne bolo. Jej tvrdenie o tom, že dom M. bol na predaj a títo potrebovali predaj vyriešiť veľmi rýchlo, keďže im hrozila dražba, potvrdila aj svedkyňa F. I., pracovníčka Finance Capital, ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že výšku úveru si už nepamätá, len vie, že klienti sa dostávali do omeškania, dochádzalo k výkonu záložného práva a postúpenie predmetnej pohľadávky na dražbu. Na otázku prokurátora uviedla, že s ňou ani jedna z poškodených nehovorila a zdôraznila, že sama je terénny pracovník, klienti hovoria väčšinou s centrálou a informáciu, že majú kupcu, vedela len sprostredkovane.

Tiež poukázala na kúpnu zmluvu z 26.08.2010 uzavretú medzi poškodenou R. M. a svedkom L. L., z ktorej vyplýva, že dohodnutá kúpna cena za nehnuteľnosti, ktorá je predmetom zmluvy, predstavuje sumu 12.000,- Eur, z toho kúpna cena 9.580,46 Eur bude predávajúcej vyplatená k rukám zo strany kupujúceho hotovostným stykom na bankový účet, vedený v Poštovej banke, ako splatenie úveru predávajúcej, t.j. nesplatená pohľadávka voči Smart Capitalu, a.s. Bratislava v deň podpísania kúpnej zmluvy a zostatok 2.419,54 kúpnej ceny bude odovzdaný predávajúcej. Celý tento postup bol dodržaný a kúpna cena bola riadne vyplatená. V tejto súvislosti uviedla, že spochybňuje hodnotu rodinného domu tak, ako bola stanovená znaleckým posudkom a zároveň vyslovila názor, že kúpna cena by mala byť dohodnutá medzi predávajúcim a kupujúcim, čo sa jej stalo. Nikto predávajúcich nenútil, aby predali dom za sumu 12.000,- Eur. Boli to práve predávajúci, ktorí chceli rýchlo predať z vyššie uvedených príčin dom. Títo boli totiž vo veľkom omeškaní, v súvislosti so svojou dlžobou, ktorú nesplácali. Je nesporné, že by došlo k výkonu záložného práva a k predaju nehnuteľnosti v dražbe.

Záverom dodala, že nesúhlasí s tým, ako súd jej obranu vyhodnotil ako účelovú a tendenčnú, so snahou sa vyhnúť trestnej zodpovednosti, pretože sa nevysporiadal riadnym spôsobom so všetkými dôkazmi, ktoré boli produkované v konaní a tieto nevyhodnotil tak jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia totiž nevyplýva, prečo súd vyhodnotil výpovede svedkov, ktorí vypovedali v jej prospech, či už svedok U. X., svedok M. a svedok L. za nehodnoverné, resp. účelové, a preto z týchto dôvodov považuje súdne rozhodnutie za nepreskúmateľné.

Odvolačný súd konal v neprítomnosti obžalovanej, nakoľko na to boli splnené zákonom stanovené podmienky.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné, zamietnuť.

Obhajca obvinenej predniesol na verejnom zasadnutí svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, pretože podľa jeho názoru súd prvého stupňa sa dôsledne nevysporiadal s výpoveďami svedkov, ktorí svedčili v prospech obžalovanej.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Odvolačný súd poznamenáva, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovanú U. V. podaná. Vypočul jednak samotnú obžalovanú, ktorá sa ku skutku, ktorý jej kládla obžaloba za vinu nepriznala, ďalej poškodenú R. M., E. M. a L. M., ďalej svedkov L. L., U. L. X., U. D., U. X. X., L. M., F. I., ako aj ďalších a oboznámil sa aj s listinnými dôkazmi k trestnej veci sa vzťahujúcimi. Odvolačný súd zdôrazňuje, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdeného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Súd hodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne, logickým a zároveň prijateľným spôsobom, ktoré zodpovedajú ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., v odôvodnení napadnutého rozsudku síce stručne, ale presvedčivo rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovanú uznal vinnou zo žalovaného zločinu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam obžalovanej odvolačný súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Aj keď obžalovaná U. V. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní sa ku konaniu, uvedenom v obžalobe nepriznala a neustále tvrdila, že v danom prípade išlo v podstate o kúpno-predajný vzťah, ktorého predmetom bol rodinný dom, súpisné číslo XXX na parcele číslo CKN XXX/X v katastrálnom území K. spolu s pozemkami na to nadväzujúcimi, jej tvrdenie dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností vyvrátené nielen dôkazmi priamymi, ale aj dôkazmi nepriamymi, resp. dôkazmi listinnými.

V prvom rade je potrebné poukázať na presvedčivé výpovede svedkov - poškodenej R. M., E. M. a L. M., ktorí tak v prípravnom konaní, a to aj počas konfrontácií, ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne potvrdili, že v nijakom prípade nemali úmysel dom, v ktorom žili, obžalovanej, resp. svedkovi L. L. predať, ale boli v presvedčení, a to na základe tvrdenia obžalovanej, že z jej strany, ako aj zo strany L. (ktorého nazývali investor) je im ponúknutá pôžička, ktorou by si vyriešili svoju nepriaznivú finančnú situáciu v súvislosti s úverom od spoločnosti Finance Kapital. Tvrdenia uvedených svedkov, a to, že zo strany obžalovanej boli uvedení do omylu okrem toho potvrdil nielen spôsob, za akého bola na notárskom úrade podpísaná kúpno-predajná zmluva (odmietnutie prečítania jej obsahu pred podpisom, využitie skutočnosti, že vlastníčka nehnuteľnosti je negramotná, ako aj odmietnutie poskytnutia kópie zmluvy poškodenej), ale aj obsah znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctvo, odvetvie moderné stavby,

odhad hodnoty nehnuteľnosti, z obsahu ktorého vyplýva, že rodinný dom poškodených s príslušenstvom a pozemkami má všeobecnú hodnotu 58.200,- Eur.

Skutočnosť, že svedok L. L. v tom období nemal skutočný záujem o kúpu uvedenej nehnuteľnosti (aj keď sa snažil presvedčiť v tomto smere orgány činné v trestnom konaní o opaku, čím dôveryhodnosť jeho výpovede je značne spochybnená), nasvedčuje aj následné správanie sa obžalovanej, ktorá v krátkom čase od rozhodnutia Správy katastra K. pod číslom V 800/10 z 28.09.2010 začiatkom mesiaca október do domu M. priviedla nových záujemcov o kúpu predmetnej nehnuteľnosti, k čomu ju svedok L. nepoveril a čomu zodpovedá aj podanie inzerátu na stránke bazoš.sk, kde bol predmetný dom ponúknutý na predaj (12.10.2010), o čom opätovne v tom čase skutočný vlastník predmetnej nehnuteľnosti (svedok L.) nemal žiadnu vedomosť, pričom kontaktná osoba na realizáciu predaja bola uvedená práve obžalovaná. Ak obžalovaná vo výpovedi tvrdila, že o podanom inzeráte vedomosť nemala, v súhrne vyššie uvedených skutočností odvolací súd jej tvrdenie považuje za účelové. Žiadnymi relevantnými dôkazmi nebolo preukázané, že by v jej mene a v konečnom dôsledku v jej neprospech by uvedený inzerát podala osoba, ktorá by mala záujem na jej trestnom stíhaní.

Ak obžalovaná v dôvodoch odvolania poukázala na výpovede svedkov, a to L. M., F. I., resp. svedkyne U. D. a v neposlednom rade aj U. X. X., k týmto odvolací súd poznamenáva, že uvedení svedkovia priamymi účastníkmi jednaní medzi obžalovanou, svedkom L. a rodinou M. neboli, a tak nemohli ani zaujať rozhodné stanovisko k tomu, ktoré z tvrdení prezentované obžalobou a svedkom L. na jednej strane a svedkov R. M., E. M. a L. M. je pravdivé. Okrem toho svedok X. nevedel ohraničiť ani časové obdobie, v ktorom si mal ísť osobne prezrieť dom M., teda, či to bolo pred alebo po podaní inzerátu, uverejnenom na portáli V.sk.

Na druhej strane z výpovede svedkov L. F. a C. E. vyplýva, že to bol práve svedok L. M., ktorý ich mal upozorniť na to, že zo strany obžalovanej bol spáchaný na rodine M. podvod, čo ich viedlo k tomu (najmä svedka F.), aby uvedenú rodinu na takéto protiprávne konanie upozornil, a to najmä z dôvodu, že sám svedok F. ešte v predchádzajúcom období sa mal stať obeťou podvodu, ktorého realizátorkou mala byť práve obžalovaná.

Na základe týchto skutočností, ako aj tých, na ktoré poukázal súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaná, predstierajúc vedomosť a súhlas R. M. na prevod nehnuteľností, dňa 26.08.2010 v K. zabezpečila uzavretie kúpno-predajnej zmluvy, hoci pri predchádzajúcich stretnutiach s R. M. tvrdila, že na nehnuteľnosti bude zriadené záložné právo v prospech L. L. len na dobu splatenia úveru, ktorý jej v jeho mene ponúkla za podmienky, že R. M. podpíše predložené doklady, ktoré táto dňa 26.08.2010 aj skutočne na Notárskom úrade v Žarnovici podpísala, v domnení, že ide o zmluvu o zriadení záložného práva, o čom ju obžalovaná uistila, využívajúc to, že R. M. je negramotná, ale následne R. M. zistila, že v skutočnosti podpísala kúpnu zmluvu, ktorou previedla uvedené nehnuteľnosti do vlastníctva L. L. za kúpnu cenu 12.000,- Eur, hoci podľa znaleckého posudku mali nehnuteľnosti hodnotu 58.200,- Eur. Teda na škodu cudzieho majetku iného sa obohatila tým, že uviedla iného do omylu a týmto činom spôsobila značnú škodu, čím spáchala zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď zistil všetky skutočnosti rozhodné pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle ust. § 34 a nasl. Tr. zák. Bral do úvahy spôsob spáchania, motív, spôsobený následok, ako i osobu obžalovanej, pričom ďalej zistil, že obžalovaná U. V. je vyučená, na verejnosti sa správa slušne, nebola prejednávaná pre žiadny priestupok a doposiaľ bola raz súdne trestaná, avšak bolo upustené od jej potrestania.

Trest uložený súdom prvého stupňa, a to trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom na dobu päť rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu zohľadňuje tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a takýto trest je potrebný, aby sa obžalovaná v budúcnosti vyvarovala páchaniu protispoločenskej činnosti.

Keďže aj výrok súdu ohľadne náhrady škody v zmysle § 228 ods. 1 Tr. por. bol správny, odvolací súd odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.